



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 5/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Градске општине Нови Београд, чији је законски заступник Општинско првобранилаштво, против извршног дужника АА из ..., кога заступа Дени РР Кузмановић, адвокат из ..., одлучујући о захтеву за заштиту законитости извршног дужника, изјављеном против решења Вишег суда у Београду Гж И 4033/20 од 16.12.2020. године, у седници од 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости извршног дужника изјављен против решења Вишег суда у Београду Гж И 4033/20 од 16.12.2020. године.

Образложење

Решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду ИИ 1266/18 од 09.07.2018. године, одређено је извршење на основу извршне исправе – правноснажног решења Вишег суда у Београду П 3001/17 од 21.02.2018. године, ради наплате новчаног потраживања – трошкова поступка у износу од 235.500,00 динара и то на целокупној имовини извршног дужника.

Решењем Вишег суда у Београду Гж И 4033/20 од 16.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба извршног дужника и потврђено првостепено решење.

Против побијаног правноснажног решења извршни дужник је поднео захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба раније важећег Закона о парничном поступку из члана 361.став 2.тачка 12. и погрешне примене Закона о извршењу и обезбеђењу.

Врховни касациони суд налази да не постоје законске могућности за изјављивање овог ванредног правног лека.

Извршни поверилац је предлог за извршење ради наплате новчаног потраживања поднео 19.06.2018. године, а на основу извршне исправе - правноснажног решења Вишег суда у Београду од 21.02.2018. године.

Према одредби члана 39. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 106/2015...) у извршном поступку и поступку обезбеђења сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак. Према члану 545.тог закона, извршни поступци и поступци обезбеђења који су почели пре ступања на снагу овог закона настављају се према Закону о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 31/11...139/14). Важећи Закон о извршењу и обезбеђењу је на снагу ступио 01.07.2016. године и није прописао могућност изјављивања ванредних правних лекова, с тим да је изричитом одредбом члана 27. став 3. прописано да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Захтев за заштиту законитости који је извршни дужник поднео је ванредни правни лек прописан раније важећим Законом о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09).

Према одредби члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14, 87/18 и 18/20), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама раније важећег Закона о парничном поступку, а ако је у поступцима из става 1.овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог (важећег) закона (став 2. истог члана). Одредбом члана 508. ЗПП, предвиђено је да овај закон ступа на снагу 01.02.2012. године.

Имајући у виду начин на који цитиране прелазне и завршне одредбе ЗПП уређују његову примену, произлази да се одредбе раније важећег Закона о парничном поступку који је познавао ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, примењују само на поступке започете пре 01.02.2012. године и у којима после наведеног датума није укинута првостепена одлука и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Како је извршни поступак започет 19.06.2018. године, то сходном применом закона којим се уређује парнични поступак, која је прописана чланом 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, произлази да извршни дужник није могао да изјави захтев за заштиту законитости, а што поднети захтев чини недозвољеним. Ако би Врховни касациони суд и узео у разматрање поднети захтев за заштиту законитости, морао би да га одбаци као недозвољеног, с обзиром да странке које су на основу члана 418.раније важећег Закона о парничном поступку (на који се извршни дужник позива у поднетом захтеву) овлашћени да саме изјаве овај ванредни правни лек уколико јавни тужилац не подигне захтев, могу да га изјаве само из разлога који је предвиђен и за јавног тужиоца, јер не могу да имају више права у коришћењу овог правног лека од јавног тужиоца. Како захтев није изјављен због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. раније важећег Закона о парничном поступку, то би и у случају да је могуће применити овај раније важећи закон, био недозвољен.

Важећи Закон о парничном поступку познаје ванредни правни лек – захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Према члану 421. став 1. и 2. ЗПП, Републички

јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде донете у другом степену којом је повређен закон на штету јавног интереса. Како, дакле, само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, а у овом конкретном случају га је поднео пуномоћник извршног дужника, при чему законом није предвиђено супсидијарно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да ни евентуално уподобљавање изјављеног правног лека захтеву за преиспитивање правноснажне одлуке не би утицало на његову дозвољеност.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**